

eller skulle vi ogsaa rejse en Forhandling om Forandring i det Punkt, som i sin Tid blev indsat i det andet Ting og tiltraadt i dette: et Maksimumsbeløb for den samlede Sum. Skulle vi altsaa rejse en Forhandling om en Forandring i et af Lovens Principper, et Princip — det indrømmer jeg — som ganske vist ikke er meget begrundet, men som dog ogsaa kun berører et lille Mindretal af Kommunerne. Jeg tror, at det i enhver Henseende vil være hensigtsmæssigt, at vi rette vore Bestræbelser paa at faa de Beløb, som anvendes til Sogneraadsformændene, forhøjede — eller fordoblede, som det foreslaas her —, men at vi derimod ikke genoptage en ny Forhandling om en Forandring i noget af Lovforslagets Principper. Jeg tror derfor, at de eventuelle Vanskeligheder for Lovforslagets Gennemførelse vilde blive væsentlig forøgede, hvis det høje Ting gik ind paa det af de ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag, saa at Spørgsmaalet derved ikke blot blev: Skulle vi paa Grund af den af alle anerkendte betydelige Stigning i Sogneraadsformændenes Arbejde forhøje det Beløb, som kan udbetales som Medhjælpssum, men tillige: Optagelse af en Forhandling om at forandre Princippet i Loven af 1892. Jeg tror, at det i enhver Henseende vilde være hensigtsmæssigt, om det stillede Ændringsforslag ikke blev vedtaget, men at Lovforslaget forlod dette Ting i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Hyller: Jeg vil anbefale det stillede Ændringsforslag. Jeg vil dog sige, at jeg kunde have ønsket, som jeg udtalte ved første Behandling, at Sogneraadsformændene havde faaet udtrykkelig Ret til selv at opbære Summen. Jeg gaar ud fra, at dette Maksimum af 500 Kr. ikke altid kan passe, det vil bero paa, hvor stort Sognet er. Det er jo en Selvfølge, at jo større Sognet er, des mere Arbejde maa der være, og desto større Udgifter vil der blive. Jeg kan derfor anbefale den Ændring, som her er stillet til § 1.

Berntsen: Jeg sympatiserer i Virkeligheden med det stillede Ændringsforslag, men paa den anden Side vil jeg ikke være med til at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, og efter den Stilling, som den højtærede Indenrigsminister har taget til Forslaget, har jeg Grund til at formode, at en saadan Ændring, som i sin Tid, da vi vedtog den nu bestaaende Lov, vakte saa stor Modsætning imellem Tingene, vil

vanskeliggøre Sagen, og jeg anbefaler derfor de ærede Forslagsstillere at tage Ændringsforslaget tilbage. I modsat Fald vil jeg stemme imod Ændringsforslaget.

Jørgensen: Jeg beklager den Modtagelse, den højtærede Indenrigsminister gav det stillede Ændringsforslag. Jeg tror, at det er den almindelige Mening her i Tinget, at det vilde være rigtigst netop at stemme for denne Ændring. Der er ingen Tvivl om, at netop paa denne Maade vilde vi afhjælpe den bestandige Klage, der kommer fra Sogneraadene om, at de ikke kunne faa de Sogneraadsformænd, som de i Virkeligheden ønske. Der er blevet sagt her baade af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) og af den højtærede Indenrigsminister, at det er Princippet, vi gaa for nær, at det er Princippet, vi bryde, naar vi vedtage dette Ændringsforslag. Men jeg er ikke i Stand til at se, at vi bryde Princippet ved dette Ændringsforslag. Her er kun Tale om, saavel for de større som for de mindre Kommuner, at give Sogneraadsformændene 30 Øre pr. Indbygger uden nogen Principforandring, og min ærede Medforslagsstiller udtalte ogsaa, at der ikke var nogen Forandring i denne Henseende. Man synes dog fra alle Sider at være enig om, at der bør ydes Sogneraadsformændene tilstrækkelig Medhjælp. Den eneste her i Tinget, som har udtalt sig i modsat Retning, er det ærede Medlem for Lyngby (Piper), men ingen har givet denne Ændring en større Anbefaling, end netop det ærede Medlem gav den. Han sagde nemlig, at det har vist sig, at den Medhjælpssum, som i større Kommuner er ydet til Sogneraadsformændene, var i mange Tilfælde løbet op til 1 Kr. pr. Individ. Det beviser, at det lille Beløb, der er Tale om, er i Virkeligheden kun et lille Vederlag for det store Arbejde, som er forbundet med Sogneraadsformandsstillingen. Jeg kan heller ikke af de Motiver, som ledsage Lovforslaget, se, at der skulde være noget som helst til Hinder derfor. Den højtærede Minister udtaler udtrykkelig i Motiverne, at det vil blive særdeles vanskeligt for Sogneraadene at beholde Formænd, som de sætte Pris paa, naar de ikke kunne give en højere Betaling. Men, sagde det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), der bliver ikke stort større Arbejde, fordi Sognene ere større. Jo, der bliver et langt større Arbejde, særlig nu, efter at de ny Skattelove ere blevne vedtagne. I de Sogne, som be-